

VERESS MIKLÓS

Arany-obulus

bakapistának

*A hársak alatt s még a föld felett
létezetek mint egy önmaga-özvegy:
meg kéne írni azt a kapcsos könyvet
a leírhatatlanságok helyett*

*hogyan megtudjam: miért e büntetés
mely fogva tart sipolyon át és kapcsos –
filoszok átka hogy ez lett a sorsom
szervedni mint ama Philoktetész*

*Kirurgusok szerint egész csodás
hazugság amit nem poéta lódít:
a Csehvitéz ha megölhetné Toldit
más nyelven folya új Hídavatás*

*Vén trotylinak egy úr is idepök
ha ellebeg a bankári kabátban –
ülök hársak pacsuli-illatában
míg jövőmből is kiszellőzködök –*

*bocsánat: szellőzködöm – az ik-ek
tán fontosabbak mint a koporsóság:
ország mely porrá őrülné a sorsát
hogyan urnálkodhasson a semminek*

*mert Istennek se – ergo: bűzhödöm
és nem járok bé Akadémiákra
hol politikum mindenik tiráda
s titkárnők körme vörös káröröm*

*Abány löcs-indulat – most annyi tábor
Vajdát is inteném: Minek ne lázadj
befőttszarokkal – ez a szörnyű század
minket is kioperál önmagából*

*nemzet a nemzettét – másféle ősi elv
mitől a magyar látszat is valódi:
nem születgetni kell – csak kihalódni
s nem Keveháza – Nagyida közelg*

s miféle raj lesz újra ez a nép...
 Hát Franchonban épp nem riadalom van:
 álcások bálja vigad Trianonban
 s onnét nem látni Margit szigetét:

a nemzetabláncú örök fogolyt
 és túlhan Verlaine-t még túlabbul Whittmant –
 legalitézni fraternite bittem
 mint örült-köpönyegeken Gogolj

Madár csak ül – hová szárnyalnia:
 Deákot leferencjóskezhat Edwárd
 ha máglyarakás lesz megannyi wales-bárd
 és madáchi minden utópia

Nincs Európa – csak egy Nagy Zsilett
 mely guillotiniilag rozsdállt sokáig
 a végső nyisszre: hogy az Aldunáig
 elúszik majd alólam e Sziget

Koromüvegen át a márciust
 e napfogyatkozást is nézni hát minek már:
 szememre gurít bemleges Segesvár
 felől Pehotnij baka obulust

Szoborkányságok

Mottó: „A dögeszi határba
 hová magát bezárta
 néhány dévajt kilesni
 kódorgott három igric
 ki rímet rímre rigliz
 s így lakatosinasként
 imádkozza a nyasgém
 ugyebár ősz Szepessyl!”

Hékám – van ám boszorkányszombat
 mikor dögekutyák morgolódnak
 egy kútból ugatván a holdat
 s koponyájukban fű zizeg
 Az Éj Űrnője űrt fódozgat
 keze combja közt elmotozgat
 majd fölsikolt: vernek e rosszak
 szemükkel – kódor igricek

Hékám – lesz még boszorkánypéntek
 hogy asztalunkhoz ülnek rémek
 s nem örült zsenik – csak kretének
 kiknek egy dal nem élvezet

Csörögnek rajtuk érdemérmek
s jelentgetik a Nagyvezírnek
hogy lehet gondunk még temérdek
míg bujdoshatnak igricek

Hékám – hát boszorkánycsütörtök:
lordok álmán egy strázsa örköd
míg agyára rászáll az ösköd
s néhány baszdamegot elsziszeg
Fölül bálterem – alul börtön
angyalkák közt vedel az ördög
csüördögölöst is járva rögtön
ha rázendítnek igricek

Hékám – és a boszorkányszerda;
mikor sikolt a bős komorna –
úrnője fátyla kibomolva
s nem whiskeyt kér csupán vizet
mert White Horse volt eddig gyakorta
míg fejét párnáiba gyúrta –
s kik röhögnek az ágy alól – na:
a kurvapecér igricek

Boszorkánykedden jó a nyomdász
ki rímeket is körülbóklász
ingeről lesejhaj a gombház
s ujjai közül füst rezeg:
nem árulja el – bármit kottáz
vétkéiért reá a fegyház
párt s pártfogó: védi a hagymáz
hogy fönmaradnak igricek

Máglyahalál boszorkánybétfön:
király lovagol póre kéjnön
s pattog a tűz végetnemérőn
beléhullnak a stiglicek –
míg Isten szájából a szél jó
s megcsavarodott falevélből:
a Galaxisból visszazédül
egy dal mit zengtek igricek

A Teremtésnek ennyi hat nap:
hetediket se tenmagadnak
hanem hagyd meg a madaraknak:
évezred s jambus elbiceg
Amíg más népek elvadulnak –
nyálcsordítva jelenné múltat
saját sírhalmukon aludnak –
az álomkórász igricek

Örökölt árvaság

Petrikóciszentferencnek

*A szél tócsákat borzol
láthatón – hát kizárva
a tévedés ilyenkor
mint dárda vagy kokárda:*

*volna Szörényi Beatless –
zöldre fröccsentve sárga
vagy kék – a nép minek hisz:
kötél nem lehet spárga*

*Gyerekkorodnak árva –
öregkorodért alszol
mint egy Petőfi-csárda
honnét lelked kiiskolt
s babitsi falon díszlik
új giccs helyett az önvér:
ez a bor sose rizling
a rend őre se tündér –*

*hugyoztok ketten hátul
véle – nemzeti részleg:
a Világúr csak tágul
akár egy végidézet*

*Egy belédzárt madárra
emlékezz szárnytalanszor:
csupán zuhanva szállna
ha létet benne alszol*

*s a kamaszkori lázig
visszaszénáztat jászol:
negyvenkét fokot fázik
kit diderészve ázol*

*A tévedés kizárva:
most ért véget a bronzkor:
zöld szoknyát libbent nyárfá
s a szél tócsákat borzol*